

2 LUTY

- Święto Ofiarowania Pańskiego -
Matki Bożej Gromnicznej

- XXII Dzień Życia
Konszekrowanego

Ewangelia wg św. Łukasza 2,22-40.

Gdy upłynęły dni oczyszczenia Maryi według Prawa Mojżeszowego, Rodzice przynieśli Jezusa do Jerozolimy, aby Go przedstawić Panu. Tak bowiem jest napisane w Prawie Pańskim: „Każde pierworodne dziecko płci męskiej będzie poświęcone Panu”.

Mieli również złożyć w ofierze parę synogarlic albo dwa młode gołębie, zgodnie z przepisem Prawa Pańskiego.

A żył w Jerozolimie człowiek, imieniem Symeon. Był to człowiek prawy i pobożny, wyczekiwał pociechy Izraela, a Duch Święty spoczywał na nim. Jemu Duch Święty objawił, że nie ujrzy śmierci, aż zobaczy Mesjasza Pańskiego.

Za natchnieniem więc Ducha przyszedł do świątyni. A gdy Rodzice wnosili Dzieciątka Jezus, aby postąpić z Nim według zwyczaju Prawa, on wziął Je w objęcia, błogosławił Boga i mówił:

«Teraz, o Władco, pozwól odejść słudze Twemu w pokoju, według Twojego słowa. Bo moje oczy ujrzały Twoje zbawienie, któreś przygotował wobec wszystkich narodów: światło na oświecenie pogan i chwałę ludu Twego, Izraela». A Jego ojciec i Matka dziwili się temu, co o Nim mówiono. Symeon zaś błogosławił Ich i rzekł do Maryi, Matki Jego: «Oto Ten przeznaczony jest na upadek i na powstanie wielu w Izraelu, i na znak, któremu sprzeciwiać się będą. A Twoją duszę miecz przeniknie, aby na jaw wyszły zamysły serc wielu».

Była tam również prorokini Anna, córka Fanuela z pokolenia Asera, bardzo podeszła w latach. Od swego panieństwa siedem lat żyła z mężem i pozostała wdową. Liczyła już osiemdziesiąty czwarty rok życia. Nie rozstawała się ze świątynią, służąc Bogu w postach i modlitwach dniem i nocą.

Przyszedłszy w tej właśnie chwili, słaWiła Boga i mówiła o Nim wszystkim, którzy oczekiwali wyzwolenia Jerozolimy. A gdy wypełnili wszystko według Prawa Pańskiego, wrócili do Galilei, do swego miasta Nazaret.

Dziecię zaś rosło i nabierało mocy, napełniając się mądrością, a łaska Boża spoczywała na Nim.

2 LUTY

W polskiej tradycji Święto Ofiarowania Pańskiego często określa się również mianem święta Matki Bożej Gromnicznej. W tym dniu przynosimy bowiem do kościoła świece-gromnice, które zostaną poświęcone.

„Ja jestem światłością świata. Kto idzie za Mną,
nie będzie chodził w ciemności, lecz będzie miał
światło życia”.

Gromnica - nazwa pochodzi od słowa "grom" - świecę zapalano w czasie burzy, stawiano w oknach i modlono się o oddalenie piorunów. Za przyczyną Matki Bożej modlono się nie tylko o oddalenie piorunów, ale także o obronę przed wszelkim złem – oddalenie „gromów” duchowych. Gromnicę zapalano też przy konających. Poprzez tę świecę okazujemy ogromny szacunek Matce Bożej oddając się Jej w opiekę.

W 1997 roku Jan Paweł II ustanowił Dzień Życia konsekrowanego.

Osoby konsekrowane podobnie jak Jezus ofiarowują swoje życie Bogu. 2 lutego odnawiają swoje śluby. Pamiętajmy o NICH w swoich modlitwach.

WWW. KATECHEZA.PL

Portal dla katechetów

